

**Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. februar 2024 –
Profi Credit Bulgaria m.fl.**

(Sag C-425/23)

» Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – artikel 6, stk. 1 – artikel 7, stk. 1 – undersøgelse ex officio – urimelige vilkår – anmodning om udstedelse af et betalingspåkrav – individualisering af de krævede beløb – instruktioner fra en højere ret vedrørende udstedelsen af et betalingspåkrav – en lavere rets forpligtelse til at efterkomme disse instruktioner «

1. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – betalingspåkravsprocedure – anmodning om betalingspåkrav delvist støttet på urimelige vilkår – national retspraksis, der forhindrer den nationale ret, der skal tage stilling til en sådan anmodning, i at pålægge kreditor at individualisere de beløb, der kræves af forbrugeren – den nationale rets forpligtelse til at udstede betalingspåkrav for hele det krævede beløb – denne rets manglende mulighed for delvist at afvise anmodningen om et betalingspåkrav i mangel af sådanne oplysninger fra kreditor – ulovlighed*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1, og art. 7, stk. 1)

(jf. præmis 27-32 og konkl. 1)

2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – konstatering af, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – den nationale rets forpligtelse til af egen drift at drage alle konsekvenser af den nævnte konstatering – instruktioner fra en højere ret vedrørende udstedelsen af et betalingspåkrav – lavere rets forpligtelse til at efterkomme disse instruktioner – ikke tilladt – betingelser*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1)

(jf. præmis 33-39 og konkl. 2)

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler

skal fortolkes således, at

de er til hinder for en national retspraksis, ifølge hvilken en ret, der skal tage stilling til en begæring om udstedelse af et betalingspåkrav vedrørende en del af et fordringsbeløb i henhold til en forbrugerkreditaftale, ikke kan pålægge kreditor at præcisere den del af de afdragsrater, der afkræves forbrugeren, og følgelig er forpligtet til at udstede det begærede betalingspåkrav for hele det krævede beløb, idet det uden denne præcisering er umuligt for retten at adskille de påstande, der følger af de urimelige vilkår, fra resten af kravet,

og følgelig forkaste denne begæring udelukkende for den del af påstandene, der følger af de nævnte vilkår.

2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13

skal fortolkes således, at

den med forbehold af overholdelsen af princippet om retskraft er til hinder for, at en national ret, der skal træffe afgørelse efter, at en sag er blevet hjemvist fra en højere ret, i overensstemmelse med den nationale procesret er bundet af de af den højere ret udstedte instruktioner, der pålægger den at udstede et betalingspåkrav, såfremt denne ret vurderer, at disse instruktioner ikke drager de retlige konsekvenser af et vilkår i forbrugerkreditaftalens urimelige karakter.